

geleverd. Wekenlang al had Japie, het zoontje, kisten meegebracht. De verdienste was voor hem — jongste van elf kinderen. „Ik wil wel kneggie worden, maar ik ben onder de maat, zeggen ze,” vertelde hij Rie vertrouwelijk, met zijn hooge kinderstem. „Maar nou kan ik toch voor nieuwe rolschaatsen sparen. Moet u me zien rijk!” En dat heeft vorig jaar zes weken in 't Binnengasthuis gelegen, dacht Rie. (Toen was hij, al schaatsende, in de Spuistraat door een auto aangereden. . . . hersenschudding). Dat zijn moeder hem laat gaan! Maar zeker veranderde je mentaliteit, wanneer je elf kinderen had.

Met de kisten deed Tom wonderen. Wat had hij al niet gemaakt, in het huis. Sierlijke meubeltjes, die zoo weinig hun herkomst verrieden, dat de menschen vroegen: Is dat antiek?

De kisten kwamen uit alle werelddeelen en Rie poogde zich altijd de menschen en landen, die hun opschriften vermeldden, vóór te stellen. De namen varieerden nogal.

D. Mc. Lean, South Africa.

. . . . Een landverhuizer, tanige Ier. Hij bewoog zich houtherig en sprak weinig; hij kluisde, zijn vrouw en kinderen waren dood.

Cooperativa de Citricultores de Sorocaba, St. Paulo, United States of Brasil.

. . . . Donkere Zuid-Amerikanen, slangachtig vlug in hun bewegingen; vaak twistten zij om een meisje, een vloek, een dreigement, messen flitsten, bloed vloeide. . . .

Peppers Fruit Company, Los Angeles.

. . . . De firma bloeide door filmsterren-klandizie. Alle deelgenooten woon- den in villa's. 's Avonds glansde het fruit op de tafels van Our Darling Mary, Garbo de Ondoergrondelijke en de Blonde Venus.

Antonio Gomez y Hermanos, Murcia Espana.

. . . . Spanjool op jaren met een buikje; hij woonde in een wit huis, aan den voet der bergen. Hij zou nog eens een beroerte krijgen van woede op de lieve knaapjes, die in zijn boomgaarden stalen. Hij schold op de appel- pluksters, wanneer zij lonkten naar de jonge kerels. (Naar hem keken zij niet en zijn eigen vrouw was een tang). 's Avonds verjoeg hij de paartjes, die onder zijn boomen wilden minnekoozen.

Fiduciaria Orto, Internazionala Frutticola, Bologna-Imola.

. . . . Knappe Italiaan; alle vrouwen waren verliefd op hem, maar hem liet het koud. Hij treurde om een gestorven lief en nooit zou hij met iemand anders trouwen. . . .

Tom monsterde het regiment kisten als een generaal zijn soldaten. Zoet geurend, zacht gevlamd hout van den sinaasappelboom, zacht, wit peeren- hout, soepel appelhout. . . .

Bij zichzelf zei hij: Jou gebruik ik hiervoor, jou daarvoor. Zóó vormde